

Bestuurlijke relatie met instellingen in conflictgebieden onder de loep; internationale uitwisseling en samenwerking individuele wetenschappers geborgd

De Universiteit Maastricht (UM) werkt aan een instrument dat moet helpen om een goed onderbouwde inschatting te maken of en zo ja in hoeverre partners met wie we bestuurlijke samenwerkingen hebben in gebieden waar een grootschalig conflict is, betrokken zijn bij schendingen van fundamentele mensenrechtennormen. De uitwisseling van kennis en samenwerking tussen individuele wetenschappers van de universiteit en hun internationale collega's in die gebieden blijft ongemoeid.

De UM heeft het bevorderen van wetenschappelijke samenwerking tussen onze wetenschappers en wetenschappers wereldwijd hoog in het vaandel staan. De wetenschap is bij uitstek internationaal en vrij en deze fundamentele waarde wil de universiteit niet schaden. Als universiteit werken we ook met partners in onveilige of onrustige gebieden waar regeringen of andere actoren fundamentele mensenrechten schenden. Met als doel om als academische instellingen in gezamenlijkheid kennis te blijven delen en te staan voor de bescherming van fundamentele mensenrechten. Tegelijkertijd voelen we ook de verantwoordelijkheid onze bestuurlijke samenwerkingen te toetsen aan aspecten rondom veiligheid en een mogelijke rol van partners bij fundamentele mensenrechtenschendingen. Het zoeken van de juiste balans daarin is voor de universiteit een worsteling. We staan voor de academische vrijheid, maar de conflicten wereldwijd zetten ons voortdurend aan het denken over de verantwoordelijkheid die wij als kennisinstelling kunnen en willen nemen.

De universiteit werkte al langer aan doorontwikkeling van haar eigen richtsnoer om bestuurlijke samenwerkingen te kunnen toetsen. Naast bestaande nationale richtlijnen rondom kennisveiligheid die we natuurlijk ook kennen en volgen, voelen we de priemende wijzer van ons moreel kompas. We willen op geen enkele manier bestuurlijk verbonden zijn aan instellingen waarvan later blijkt dat zij mogelijk levensbedreigende en mensonterende conflictsituaties van brandstof hebben voorzien. De verdere doorontwikkeling van het toetsinstrument dat hiervoor nodig is, wordt de komende maanden afgerond.

Het College van Bestuur en het College van Decanen hebben al wel een besluit genomen dat onderdeel wordt van de verdere doorontwikkeling van dit instrument in gebieden waar een grootschalig conflict plaatsvindt. In dergelijke gebieden – te beginnen met een eerste focus op het conflict in het Midden-Oosten – waarin nu nog niet is vast te stellen hoe academische instellingen mogelijk bijdragen aan deze schendingen, bevriest de Universiteit Maastricht voorlopig de *bestuurlijke* samenwerking. Concreet betekent deze bevroering dat de UM de status quo met een instelling 'vastklikt' en dat er geen nieuwe samenwerkingsinitiatieven gestart worden.

Tijdens de bevroering van de bestuurlijke samenwerking blijft wel de dialoog met het bestuur van de betreffende instelling gaande. En blijft ook hier de samenwerking tussen individuele wetenschappers ongemoeid. Op deze manier kan met groot mogelijke zorgvuldigheid de onderlinge relatie tussen de instellingen beoordeeld worden en bepaald worden of de bevroering kan worden stopgezet.

De Universiteit Maastricht is een universiteit met een uitgesproken internationale en inclusieve signatuur. Het bevorderen van mensenrechten wereldwijd en het tegengaan van haat in welke vorm

dan ook, zijn noodzakelijk verbonden aan haar maatschappelijke verantwoordelijkheid. Een levendige debatcultuur, met volop ruimte voor een veilige dialoog, respect voor ieders standpunt en het vermogen om naar elkaar te luisteren, is kenmerkend voor onze academische gemeenschap. In de komende tijd zullen we die dialoog in de volle breedte van onze instelling intensiveren. Iedereen heeft hierin een stem. Het is van het allergrootste belang dat we die horen.

Lees [hier](#) de gedetailleerde memo voor meer informatie.